

ITA

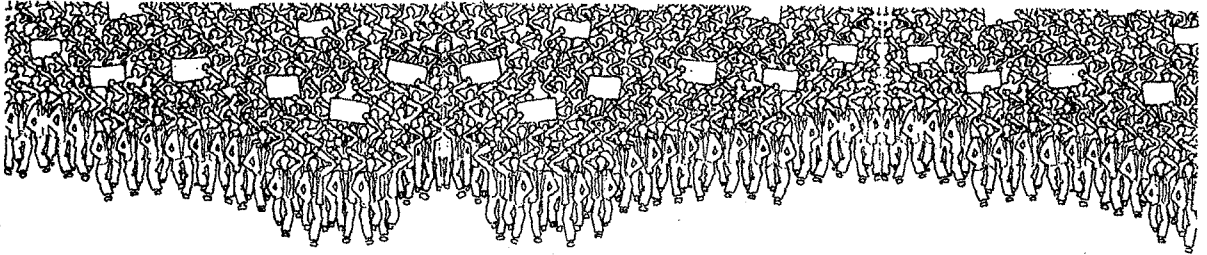
BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

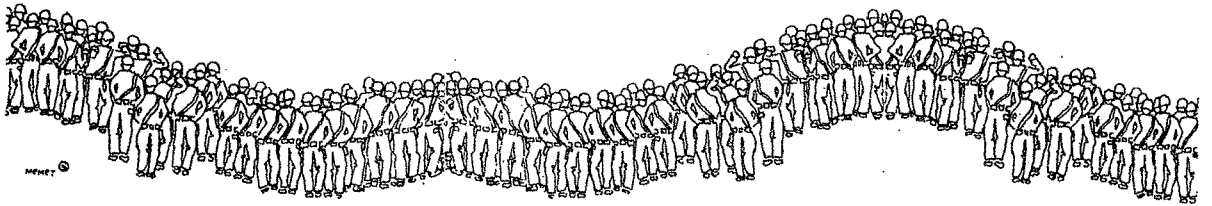
COLLECTIF TURC D'EDITION ET DE DIFFUSION
SQUARE CH.M.WISER, 13/2 - 1040 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72 - DEPOT LEGAL 2198
BANKA HAVALE HESABI: BBL 310-0148714 - 02

AYLIK BÜLTEN
Yıl IV - Mart 1980
Türkçe 41
Yıllık Abone
Benelux 200 FB
Benelux dışı 250 FB

Bültende yer alan yazılar
INFO-TÜRK kaynak
gösterilerek kullanılabilir

TÜRKİYE'DEKİ KİTLESEL GREVLERLE DAYANIŞMA

İSTANBUL (ITA) - İzmir'de TARİŞ işçilerinin yiğit direnişinden sonra çeşitli sektörlerde onbinlerce işçi kitlesel greve gitmektedir. İşverenlerle yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinin bir sonuca bağlanamaması üzerine, DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası 17 Şubat'tan itibaren 30 bin üyesinin 77 tekstil fabrikasında, Türkiye Maden İş Sendikası ise 3 Mart'tan itibaren 35 bin üyesinin 115 işyerinde greve gideceğini açıklamışlardır. Türk Hava Yolları'nın Hava-İş Sendikası'na bağlı 6.500 emekçisi ise uzun süreden beri grevde bulunmaktadır.

Türk İş'e bağlı Tek Gıda İş Sendikası ise, Tekel işyerlerinde 64.000 üyesiyle 21 Şubat'tan itibaren greve gitmiştir.

Öte yandan, kamu sektöründe 600 bin işçi adına toplu görüşmeler de başlamak üzere olup, büyük bir olasılıkla bu görüşmeler de kitlesel grevlere gidilmesiyle sonuçlanacaktır.

Patron sözcüleri, bu grevlerin ücret istekleriyle ilgisi olmadığı, DİSK'in ideolojik amaçlarla gerçekleştirmeye çalıştığı genel grevin bir başlangıcı olduğunu ileri sürerek her zamanki gibi jurnalciliğe geçmişlerdir. Nitekim, bu jurnal üzerine sıkıyönetim komutanlıkları gözdağı verici bildirimler yayınlarken savcılık da, DİSK yöneticileri hakkında soruşturma açmıştır. /.

Yine grev yöneticilerinden Tekstil İş Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak tutuklanmıştır.

Kendileri kapitalist sınıfın ideolojisini gazeteleriyle, radyolarıyla, televizyonlarıyla yayarken ve attıkları her adımda bu ideolojinin önermelerine göre hareket ederken, işçi sınıfının sendikal örgütlerinin kendi sınıfsal ideolojileri doğrultusunda davranmalarını suç saymaları, Türkiye burjuvalarının hâlâ klasik burjuva demokrasisinin biçimsel kurallarından dahi çok uzaklarda bulduklarını göstermektedir.

Evet, DİSK, işçi sınıfının çıkarlarının savunucusu olarak, sermaye iktidarının getirdiği yeni baskı tasarılarına karşı tüm halk kitlelerini ve ilerici güçleri direnmeğe çağırmış, bu uğurda, kapalı salon toplantılarından tutun bölgesel ve genel grevlere varıncaya kadar her yola başvurulacağını açıklamıştır. Kendi çıkarları biraz sarsıldığında kepenk kapatma, boykot ve hattâ ekonomik sabotaja kadar her yola başvuran burjuvaların, kapitalist Batı Avrupa ülkelerinde temel işçi haklarından biri olan genel grev'e böylesine karşı çıkmaları, ikiyüzlülüklerinin bir başka göstergesidir.

Kaldı ki, üretimi ellerinde tutan işçi kitleleri, kendi çıkarlarını korumak için, burjuvazinin saldırısı karşısında kendiliğinden eyleme geçebilecek bir bilinç düzeyine eriştiklerini, şanlı İzmir direnişiyle göstermişlerdir. Sınıf örgütlerinin ise, işçi kitlelerinin bilinç düzeyinin gerisinde eylemlerle kendilerini sınırlamaları, en azından temsil ettikleri bu kitlelere ihanet olur.

Bu bakımdan, DİSK üzerine düşen görevi yapmakta, Türkiye'nin bilimsel sosyalist partileri, TİP, TSİP ve demokratik kitle örgütleri, çeşitli düzeylerde gerçekleştirdikleri eylem birlikleriyle kitlelerin bu haklı direnişini desteklemektedirler.

Gerçek ücretlerin düştüğü yetmiyormuş gibi, bir de ücretleri dondurmaya doğru...

Başlangıçta sıraladığımız kitlesel sendika grevleri ise, yine bu sektörlerdeki onbinlerce işçinin gerçekçi istemlerinden kaynaklanmaktadır. DİSK Araştırma Dairesi'nin istatistiklerine göre, ücretler 1970'den 1979 yılına kadar 100 birimden 496 birime çıkarken, fiyatlar aynı süre içinde 100 birimden 812,6'ya kadar yükselmiştir. Bu durumda, 1970'de 365 Lira olan aylık net ücret 1979'da 4.290 Lira'ya çıkmışsa da, fiyatların daha hızlı artış göstermesi nedeniyle, 1970'de 100 olan gerçek ücret yüzde 39'luk bir kayıpla 61'e düşmüştür. Kaldı ki, 1980 başında, IMF'in talimatına uyularak yapılan yüzde 49'luk devalüasyon ve yüzde 200'e ulaşan fiyat zamları bu hesaba dahil değildir.

Bu koşullarda işçi kitleleri greve başvurmayıp da ne yapacaktır?

DİSK ve ona bağlı sendikalar, işte işçi sınıfının bu koşullarda yapması gereken eylemi, örgütlü olarak yürütmektedirler.

Ama burjuva iktidarının emekçi kitlelere dayattığı ekonomik önlemler bunlarla da kalmamaktadır. Yine IMF'in talimatına uyularak, ücretleri dondurmak, toplu sözleşmelerle ücret artışı uygulanması sağlanması olanağını ortadan kaldırarak "cynak merdiven" diye bir aldatmacayı piyasaya sürmek hazırlıkları yapılmaktadır.

Buna paralel olarak, bu yeni önlemlere kitlelerin direnmesini ezebilmek için Olağanüstü Haller Yasası türünden yeni baskı yasaları tezgahlanmaktadır. Devlet Güvenlik Mahkemelerini yeniden ilerici güçlerin başına bela etme hazırlıkları yürütülmektedir.

Askeri yönetim yirmi ile yaygınlaştırıldıktan sonra, tüm sıkıyönetim uygulamaları sadece ilerici örgütlere, yayınlara, kişilere yönelik hale getirilmiştir. Artık sadece sol'a vurulmakta, sağcı teoristler ise hapisanelerden ellerini kollarını sallayarak çıkmakta, yeniden cana kasetmekte, kan dökmektedirler.

Tüm bu uygulamalar, sermayeyi daha palazlandırmak için emekçi kitlelerin sırtına yüklenen yeni dayanılmaz yaşam koşullarına karşı haklı direnişleri ezebilmek içindir.

Türkiye işçi sınıfının, onun siyasal ve demokratik örgütlerinin, genel olarak Türkiye emekçi halkının direnişlerine uluslararası destek sağlamak, yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin güncel görevidir. /.

Küçük fraksiyon hesaplarına düşmeden bütünsel destek

Bu görevi tam anlamıyla yerine getirebilmek için, bugüne kadar sendikal harekete ve genel olarak Türkiye işçi sınıfı hareketine büyük zararlar vermiş olan küçük fraksiyon hesaplarını aşabilmek gerekir.

Türkiye'de işçi kitlelerinin, hangi sendikaya bağlı olurlarsa olsunlar, haklı istemlerini bütünsel olarak desteklemek gerekir. DİSK'in şu veya bu sendikası arasında bir ayırım yapılmaması gerektiği gibi, eğer tutarlı bir eylem yürütmekteyse, Türk-İş'e bağlı veya bağımsız bir sendikanın da desteklenmesi gerekir.

Yukarıda da belirtildiği gibi Türkiye'de günümüzün kitlesel grevleri çeşitli sendikalarca yürütülmektedir. Bu gerçek ortadayken, sırf yönetiminde belli bir siyasal fraksiyonun mensupları egemen bulunduğu için, "yiğit metalurji işçileriyle dayanışma" sloganlarıyla dayanışmayı sınırlamaya kalkışmak, bölücülüğün devamından başka bir şey değildir.

Yine bu gerilimli mücadele döneminde, yurt dışından gösterilecek dayanışmanın, geçen yıllarda yüz kızartıcı boyutlara ulaşan karanlık maddi hesaplardan arınmış olması gerekir.

Nitekim, 26 Şubat günü Brüksel'de DİSK Genel Başkan Vekili Mukbil Zırtıloğlu, bu konuda şunları söylemiştir: "Geçmişte DGM direnişi gibi olağanüstü durumlar sonucunda işlerini yitiren arkadaşlarımıza sizler para yardımlarında bulundunuz. Ama bu yardımlar onlara ulaşmadı. Kimi üçkağıtçılar, DİSK adına hareket ederek Avrupa ülkelerinde işçiler arasında dolaşıp, çakmak kalem satıp uyduruk makbuzlarla para toplayıp ceplerine indirdiler. Oysa DİSK'in tarihinde hiçbir zaman yurt dışındaki göçmen işçilerden para toplanması için kampanya açmadık. Sıkıntılı günlerdeyiz. Ama ilerideki günlerde de DİSK, göçmen işçi kardeşlerimizden para toplansın diye bir kampanya açmayı düşünmemektedir. Her kim 'grevci işçilere para topluyorum,' diye ortaya çıkarsa, hiç çekinmeden hemen hak ettiği şekilde tersleğın. Sizlerin yapabileceğiniz yardıma gelince: Biliyoruz ki, burada çoğunuz sendikalara üyesiniz. Bu sendikalar günü gelir de DİSK'le dayanışma için ortak eylem koyarlarsa, sendika disiplini içinde o eylemlere kitlesel olarak katılınız."

Türkiye sendikacılığının uluslararası ilişkilerini pekiştirmek için

Yurt dışındaki Türkiyeli işçiler, üyesi buldukları Avrupa sendikalarının saflarında Türkiye'deki grevci kardeşleriyle dayanışma eylemleri yürütürken, aynı zamanda Türkiye sendikacılığının uluslararası ilerici sendikal hareketle bağlarını pekiştirme yolunda yoğun bir çaba içinde olmalıdırlar.

Bilindiği gibi, halen herhangi bir uluslararası örgüte üye olmayan DİSK, buna rağmen, Dünya Sendikalar Federasyonu ve Dünya İş Konfederasyonu ile yapıcı bir diyalog ve ilişki içinde bulunmaktadır. DİSK'e bağlı sendikalar ise, kendi tercihlerine göre özellikle DSF'nin işkolu federasyonlarına katılmışlardır.

Şimdi ise gündemde, Türkiye sendikal hareketinin üst örgütlerinin Avrupa sendikal hareketinin bütünü içinde yer alması sorunu bulunmaktadır. Bilindiği gibi, Avrupa'da oluşan sermaye blokuna karşı yine kıta çapında bir emek bloku oluşturarak teknelci sermayeye karşı daha geniş bir cephe halinde mücadele verilebilmesi için 1973 yılında çeşitli eğilimlerdeki sendikalar bir araya gelerek Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nu kurmuşlardır. Bu konfederasyona katılmak için Türk-İş de, DİSK de arka arkaya başvuruda bulunmuşlardır. Ayrıca Fransa'nın devrimci sendikası CGT, İspanyol İşçi Komisyonları, Portekiz Entersendikal'i de üyelik müracaatı yapmışlardır. İtalyan devrimci sendikal merkezi CGIL esasen ASK'a üye olmuştur.

ASK'nın bu yılın Haziran ayına kadar DİSK de dahil ilerici Avrupa sendikalarının müracaatları konusunda bir karar vermesi söz konusudur. Son olarak DİSK Genel Başkan Vekili Mukbil Zırtıloğlu Brüksel'de ASK yöneticileriyle bu konuda yeni bir görüşme yapmıştır.

DİSK'in ASK'a üye olması, özellikle de diğer ülkelerin devrimci sendikal merkezlerinin de katıldığı bir ASK'a üye olması, hem Türkiye işçi sınıfının direniş mücadelesine güç katacak, hem de Türkiyeli işçilerin üyesi bulunduğu diğer ülkelerin sendikal hareketlerini de güçlendirecektir.

TİP GENEL BAŞKANI'NIN ENTERNASYONALİZM ÜZERİNE AÇIKLAMALARI

İSTANBUL (İTA) - Türkiye İşçi Partisi'nin "Tek Parti - Tek Cephe" adlı sonuç belgesinin açıklandığı 9 Şubat 1980 tarihli Olağanüstü İl Temsilcileri Toplantısı'nda Genel Başkan Behice Boran'ın yaptığı konuşma, parti merkez yayın organı Çarkbaşak'ın 1 Mart 1980 tarihli sayısında yayınlanmıştır.

Enternasyonalizm anlayışı ve uluslararası ilişkiler konusunda TİP'in görüşünü Boran şöyle özetlemektedir:

"Şüphesiz enternasyonalizm, proleter enternasyonalizmi açısından uluslararası strateji ve taktiklere uymak gibi bir sorun vardır.(...) Uluslararası taktiklere, stratejiye uymak demek, bu konularda yazılmış olan kitaplarda söylenenlere kelimesi kelimesine uyulması, adeta, programın bu literatürden bir aktarma haline getirilmesi demek değildir. Programlar yapılırken, asla gözden kaçırılmaması gereken temel sorun, temel nokta şudur: Devrimci teorisyen devrim olmaz. Ama bir ülkeye ilişkin devrim teorisi ve uygulaması, o ülkenin somut koşullarının somut tahlili neticesinde elde edilir. Bu temel kuraldır. Aktarmacılığa, şablonculuğa kesinlikle imkan vermeyen, imkan tanımayan temel bir kuraldır.(...) Onun için, Parti ve Program'ı eleştirilecekse, bunu, enternasyonal strateji ve taktiklere uyup uymadığı açısından değil, o noktadan değil, Türkiye'deki koşullara, durumlara uyup uymadığı açısından yapılması gerekir. Bu açıdan ise eleştirilecek bir yanı yoktur.

"Şüphesiz, ulusal durumu ve koşulları dikkate alırken, bunları abartmamak, bunları mutlaklaştırmamak gerekir. Böyle bir mutlaklaştırmayı, ulusal sorunların, koşulların abartılmasını Aybar sapmasında görüyoruz.(...)"

"Bilimsel sosyalizmde bir formülasyon vardır. Sosyalizm gerçekleştiğinde, içerikte sosyalist, biçimde ulusal olacaktır.(...) Bilimsel teorinin evrensel ilkelerine dayanan strateji ve taktikleri alarak, bunların kendi koşullarımızda ne biçimlerde uygulanacağını tesbit edeceğiz. Yapmamız gereken şey budur.

Enternasyonalist harekette merkez ve partilerarası ilişki sorunu

"Son olarak, enternasyonalist harekette bir merkez, yönlendirici bir merkez yoktur. Zaman zaman fikir alışverişinde bulunmak, deneyimleri aktarmak, sorunları görüşüp ortak görüşlere varmak için toplantılar yapılmaktadır. Bu toplantılarda, her işçi sınıfı partisi kendi görüşlerini savunabilmektedir. Hatta 1960 toplantısında ve onun sonucunda çıkan bildirmede de görüldüğü üzere, gerekli gördüklerinde sonuna kadar kendi görüşlerini muhafaza da edebilmektedirler. Ama yine de dünya işçi sınıfı hareketinin bütünlüğü ve birliği korunmakta, enternasyonalist dayanışma sürdürülmektedir.

"Enternasyonalizm konusunda bir başka nokta, Türkiye İşçi Partisi'nin giderek enternasyonal arenaya açılmasıdır. Bunu bir protokol sorunu olarak görmek ve göstermek yanlıştır. Dünyadaki bilimsel sosyalist partiler ve işçi sınıfı partileri ailesine, hiçbir parti sadece, hatta sadece de değil, hiçbir zaman protokol bakımından kabul edilmezler. Bir protokol sorunu değildir enternasyonalist aileye katılmak. Bu konuda çok dikkatli ve ihtiyatlı davranılır. Eğer bizim partimiz enternasyonal arenada kabul ediliyorsa, kardeşçe bir parti olarak görülüyorsa, bu, Partimiz bilimsel sosyalist bir parti olduğu içindir, bir protokol meselesi değildir. Bu tanınmadan ve kabulden kıvanç duyulması gerekir." (ÇB-1/3)

SİYASAL PARTİLERİN ULUSLARARASI İLİŞKİ KURMASI ARTIK SUÇ SAYILMIYOR

ANKARA (İTA) - Cumhuriyet Halk Partisi'nin Sosyalist Enternasyonal'e katılması üzerine MHP'nin yaptığı bir ihbar sonucu Cumhuriyet Başsavcılığı'nca açılan soruşturma takipsizlikle sonuçlanmıştır. Başsavcılık, CHP'nin Sosyalist Enternasyonal'e katılmasının, Siyasal Partiler Yasası'na aykırı düşmediğini açıklamıştır.

Bu karardan sonra, Türkiye'de bilimsel sosyalist partilerin de artık uluslararası ilişki kurmalarının veya enternasyonal arenaya katılmalarının suç sayılmaması gerekecektir. Bilindiği gibi, evvelce, bu iddiayla TİP yöneticileri hakkında zaman zaman dava açılmış bulunuyordu.

(H-C-M-DG-15/3)

FRANSA'DA KARTSIZ TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN DİRENİŞ EYLEMİ

PARİS (İTA) - Paris'te 17 Türkiyeli işçinin giriştiği açlık grevi üzerine, Fransa'daki 30-40 bin kartsız Türkiyeli konfeksiyon işçisinin durumu güncellik kazanmış ve direniş eylemi kısa zamanda uluslararası boyutlara ulaşmıştır.

Fransız giyim sanayiindeki dramı yansıtan bir filmin Fransız TV'sinde gösterilmesinden sonra ilk olarak 14 Türkiyeli işçi ve devrimci, 11 Şubat günü la Maison Verte'te açlık grevine bağlanmış, daha sonra üç kişinin daha katılımıyla grevcilerin sayısı 17'ye yükselmiştir.

Direniş kısa zamanda Fransız ilerici kamuoyunun maddi ve manevi desteğini kazanmış, grevciler 16 Şubat günü Sosyalist Parti milletvekilleri tarafından ziyaret edilmiştir.

Fransız Çalışma Bakanlığı Yabancı İşçiler Müşaviri L. Stoleru, çağrılmadığı halde grevci işçileri ziyaret ederek, direnişe son verdikleri takdirde kendilerine derhal kart verileceğini bildirmişti. Ancak, direnişçiler, sorunun sadece kendi sorunları olmadığını, 30-40 bin Türkiyeli'nin aynı durumda bulunduğunu belirterek soruna köklü çözüm bulunması isteminde diretmışlerdir.

20 Şubat günü Château d'Eau'da 3 bin Türkiyeli işçinin katılımıyla kitlesel bir toplantı yapılmıştır. Bu arada Fransız basınında, radyo ve televizyonlarında direniş üzerine geniş yayınlar başlamıştır. CFTD ile Sosyalist Parti yöneticileri açlık grevi yapan Türkiyelileri ziyaret ederek destek bildirmişler, ayrıca çeşitli demokratik örgütler de destekleme bildirimleri yayınlamışlardır.

2 Mart gecesi Mutualité'deki salonda Türkiyeli ve Şilili ozanların da katıldığı 3.500 kişilik bir dayanışma toplantısı yapılmış, 3 Mart sabahı ise atelyelerdeki kaçak Türkiyeli işçiler toplu iş bırakma eylemine geçmiş, aynı gün yine 3.500 kadar Türkiyeli ve Fransız'ın katıldığı bir yürüyüş ve miting düzenlenmiştir.

Bu arada hükümet temsilcileriyle girişilen görüşmelerde belli bir ilerleme kaydedilmesi üzerine, açlık grevi eylemi 5 Mart günü büyük bir basın toplantısı ile sona erdirilmiştir.

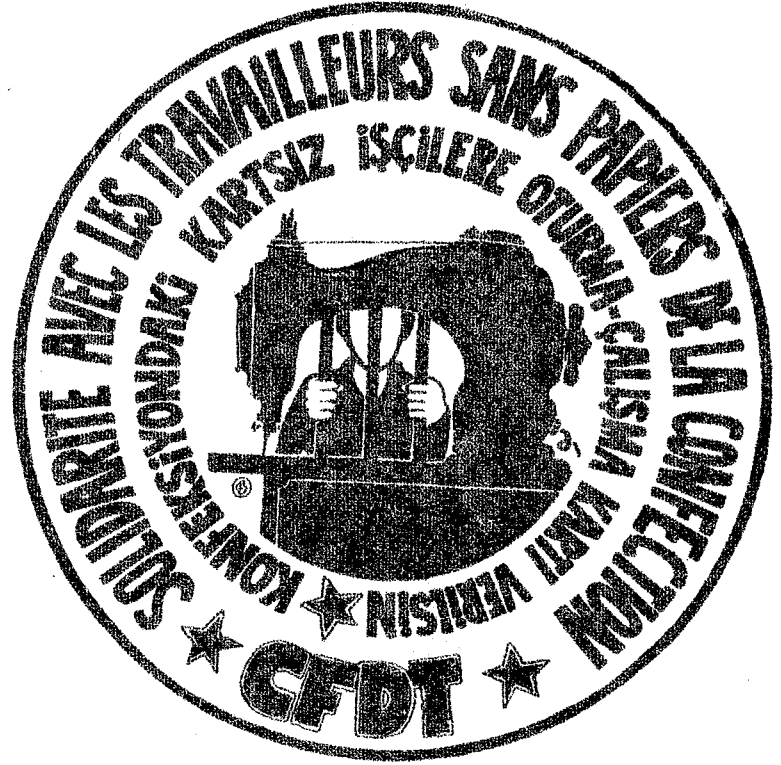
Eylemde takatsiz düşen Türkiyeli işçiler hastaneye kaldırılırken, Fransa'nın güneyindeki Clermont'ta Türkiyeli kaçak inşaat işçilerinden 10'u açlık grevine girişmiştir. Paris'te ise CFTD'nin bastırdığı pullar duvarlara yapıştırılarak ve korsan mitingler düzenlenerek direniş eylemi sürdürülmüş, 11 Mart günü de 1500 kadar Türkiyeli işçinin katıldığı bir kapalı salon toplantısı yapılmıştır.

Fransa'nın en büyük sendikal örgütü CGT de, 14 Mart günü bir bildiri yayınlayarak turist işçiler konusunda yeni bir mücadele kampanyası açmıştır. CGT, ayrıca, 18 Mart günü Bourse du Travail'da Türkiye'den DİSK, Cezayir'den UGTA, İspanya'dan İşçi Komisyonları, Portekiz'den Entersendikal ve İtalya'dan CGIL temsilcilerinin katıldığı bir toplantı düzenleyerek kaçak işçilerin kart'a kavuşturulmalarının yanı sıra, göçmen işçilere karşı uygulanan ve tasarlanan tüm anti-demokratik ve ırkçı önlemlerin kaldırılması istemlerini açıklamıştır.

Bilindiği gibi, bu anti-demokratik önlemler arasında, yabancı işçilerin sınırdağı edilmesini öngören Bonnet, göçmen emekçilerin çalışma ve oturma kartlarına yenilenmemesini öngören Stoleru tasarısı, göçmen işçileri fişleme tasarısı da bulunmaktadır.

Bülten'imiz hazırlanırken sırada Türkiyeli emekçilerin direniş eylemi sürmekteydi.

(M-H-C-AT-DG-19/3)

CHP YURT DIŞINDA ÜYE KAYDINA VE YAN-ÖRGÜTLENMEYE BAŞLADI

BONN (İTA) - MHP ve AP'den sonra, Cumhuriyet Halk Partisi de, özellikle Genel Başkan Ecevit'in son yurt dışı gezisinden sonra, Avrupa ülkelerindeki Türkiyeli işçiler arasında doğrudan parti üyesi kaydına ve ayrıca üyelerini ve sempatanlarını, HDF çatısı altında kurulan yan kuruluşlarda örgütlemeye başlamıştır.

Türkiye gazetelerinin Avrupa baskılarında 14 Mart 1980 günü yayınlanan CHP Genel Başkanlığı'nın bir ilanında, "Yabancı ülkelerde yaşayan yurttaşlarımızdan CHP'ne kaydolmak üzere yazılı, sözlü olarak yapılan binlerce başvuruyu değerlendiren Partimiz, yurt dışından üye kaydı için gerekli teknik hazırlıkları tamamlamıştır. Buna göre, 1980 Nisan'ından itibaren yabancı ülkelerde yaşayan yurttaşlarımızın CHP'ye üyelik kaydı işlemleri başlayacaktır," denilmektedir.

Ecevit'in son gezisinden ve onu takiben Genel Sekreter Üstündağ'ın Avrupa temaslarından edinilen izlenimlere göre, CHP de yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin artık "kalıcı" oldukları gerçeğinden hareket ederek, onları bu nitelikleriyle saflarına kazanmağa çalışmakta, ayrıca onların ikili bir siyasal yapı içinde bulunmalarını öngörerek, CHP'nin yanısıra yaşadıkları ülkelerin de sosyal-demokrat partilerine katılmaları veya onlara destekte bulunmaları çağrısı yapmaktadır. Bu olguyu somutlayan en ilginç gelişme, Ecevit'in Hamburg'ta Türkiyeli işçilere yaptığı açık hava konuşmasında, onlara "Hamburg'lular" diye hitabetmesi ve açıkça Alman Sosyal Demokrat Partisi'nde örgütlenmeleri için çağrıda bulunması olmuştur. Ecevit HDF'yi yan örgüt olarak tanıdığını da vurgulamıştır.

Alman SPD'nin çağrılısı olarak Federal Almanya'ya gelen Genel Sekreter Üstündağ, Genel Sekreter Yardımcısı Altan Öymen ve başkanlık danışmanı Necat Erder, CHP-SPD ilişkilerinin daha da geliştirilmesi için SPD yöneticileriyle bir dizi görüşmede bulunmuşlardır. (H-M-C-DG-18/3)

ALMANYA'DAKİ SAGCI ÖRGÜTLENMELER ÜZERİNE SENDİKA RAPORU

DÜSSELDORF (İTA) - Alman Sendikalar Birliği (DGB)'nin Yabancılar Bürosu tarafından "Almanya'daki Türk dini grupları ve örgütleri" üzerine bir rapor hazırlanarak basına açıklanmıştır.

Raporda, Federal Almanya'daki Türkiyeli müslümanların dörtte üçünün sünni oldukları belirtildikten sonra, sünnilerin de dört ayrı grupta kümelendikleri ileri sürülerek bu gruplar şöyle sıralanmaktadır:

1. Nurcular: Medrese'ler kurarak örgütleniyorlar.
2. Milli Görüşçüler: MSP taraftarı olup, Avrupa Türk Birliği, Avrupa İslam Gençlik Birliği adlı kuruluşlarla çalışıyorlar.
3. Süleymancılar: AP taraftarı olup islam kültür merkezleri adı altında örgütleniyorlar.
4. MHP'liler: Türk Kültür Derneği, Türk Kültür Merkezi ve Ülke Derneği adı altında örgütleniyorlar, zaman zaman Kur'an kursları açıyorlar.

Yine rapora göre, Süleymancılar; kendilerinden olmayı Müslüman olarak tanımamakta, buna karşılık Milli Görüşçüler de, Süleymancıları, MHP'lilerle sıkı işbirliği içinde olmakla suçlamaktadırlar.

MHP'li örgütleri bir araya toplayan Türk-Federasyon'un 2. Genel Kurul toplantısı Mart başında Köln'de yapılmış ve bu kongrede "İslamiyetin Federal Almanya'da resmi din olarak tanınmasını" isteyen bir karar tasarısı kabul edilmiştir.

AP'liler ise, bir yandan Süleymancı kuruluşlar aracılığıyla dini sömürerek taraftar toplamaya çalışırken, öte yandan Federal Almanya'nın çeşitli yerlerinde CDU'nun desteğiyle yan-örgütler kurmağa çalışmaktadırlar. Ancak büyük çıkar çatışmaları nedeniyle AP'liler aynı şehirde tek dernekte birleşememektelerdir. Nitekim, son bir yıl içerisinde sadece Berlin'de AP yanlısı üç ayrı ./.

dernek kurulmuştur. Alman sermayesiyle işbirliği yaparak ve bu arada bu ülkedeki Türkiyeli işçilerin döviz tasarruflarını da kullanarak Türkiye'yi bir de dışarıdan sömürmek isteyen unsurlar, bu dernekler aracılığıyla Almanya'da CDU'nun, Türkiye'de AP'nin desteğini sağlayıp amaçlarını daha kolay gerçekleştirme hesabı peşinde koşmaktadırlar.

Keza, Süleymancı dernekler de, MHP'liler ve MSP'liler gibi, islamiyetin Federal Almanya'da resmi dinlerden biri olarak kabul edilmesi uğraşı içindedirler. Bu istek kabul edildiği takdirde, tıpkı hristiyan Alman işçilerinden kilise parası kesilmesi gibi, müslüman Türkiyeli işçilerin ücretlerinden de cami parası kestirilme hesabı güdülmektedir. Bu isteğin gerçekleşmesi de, çeşitli eğilimlerdeki dinsel derneklerin kendi aralarında kıyasıya bir çıkar mücadelesinin patlak vermesine neden olacaktır.

(H-M-C-DG-24/3)

TASARRUF SAHİBİ İŞÇİLER BİR TUZAGA DAHA DÜŞÜRÜLDÜ

ANKARA (İTA) - Kapitalist ekonomik düzenin iflas bedelini yurt dışındaki tasarruf sahibi işçilere ödetmeğe çalışan devletin hazırladığı bir tuzak daha, son devalüasyonlardan sonra günışığına çıkmıştır.

Anımsanacağı üzere, Ecevit Hükümeti zamanında, tasarruf ettiği dövizleri Türk lirasına çevirterek dört yıl vadeli hesap açtıran işçilere yüzde 39,5 oranında banka faizi verileceği ilan edilmiş, rakkamın büyüklüğüne aldanan birçok işçi de, işin içyüzünü anlayamadan dövizlerini bozudurup Türk bankalarına yatırmış bulunuyordu.

Ancak gerek Ecevit zamanında, gerekse yeni Demirel Hükümeti zamanında ardarda yapılan devalüasyonlarla Türk Lirası iki yılda yarı yarıya değer yitirdiği için, bu işçiler değil faizin, yatırdıkları ana paranın dahi gerçek karşılığını alamayacak duruma düşmüşlerdir.

Bu rozalet ortada durur ve tasarruf sahipleri kan ağlarken, yeni hükümet, hâlâ işçi dövizlerini çekme hesabına dayanan projeler hazırlamakta, özel sektör bile devlet bankası gibi davranarak, dövizle tahvil satışları yapmaktadır.

Ancak geçirilen bunca acı deneylerden sonra, yurt dışındaki işçilerden döviz beklemek büyük safdillik olacaktır. Nitekim, son devalüasyona rağmen, aylık döviz girdisi beklendiği gibi 250 milyon dolar'a ulaşmamış, aksine geçen yılın aylık ortalamasının da altına inerek 70 milyon dolar'da kalmıştır. (C-8/3)

YENİ VATANDAŞLIK YASASI'NA GEREKLİ DİRENİŞ GÖSTERİLMİYOR

ANKARA (İTA) - Herşeyi döviz merceğinden görmeğe koşullandırılan Türkiye kamuoyunda ve hattâ yurt dışındaki Türkiyeliler arasında, döviz bedelli askerlik yasası ile çifte vatandaşlık yasasının meclislerden geçişi, sorunun temeline inilmeden bir olup bitti halinde izlenmektedir.

Oysa, Bülten'in önceki sayılarında açıkladığımız gibi, yeni Vatandaşlık Yasası'nda, yurt dışında bulunup da herhangi bir savcının kafasına göre "devlet aleyhinde faaliyet gösterdiği" varsayılan herhangi bir ilerici işçi veya aydınının vatandaşlıktan atılması mümkün olacaktır. Türk Ceza Kanunu'nda "devlet aleyhine suçlar" diye nitelenen eylemlerden birini veya bunların propagandasını yapmakla suçlanan bir Türkiye vatandaşı, Türkiye'ye çağırıldığından itibaren üç ay içerisinde geri dönmediği takdirde pasaportu iptal edilerek vatandaşlıktan atılacaktır.

CHP grubunun da ciddi bir muhalefet göstermediği bu tasarı yasalastığı takdirde yurt dışındaki Türkiyeliler arasında gerçek bir cadı kazanı kaynağa başlayacak, jurnalleme, fişleme, sindirme kampanyası açılacaktır.

Bu tasarıya karşı direnmek tüm demokratik güçlerin görevidir. (DG-24/3)

BELÇİKA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERE YENİ BİR GAZETE: GÖÇMEN İŞÇİ

BRÜKSEL (İTA) - Brüksel'de kurulu bulunan Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, Belçika'daki Türkiyeli işçilere yönelik sosyal permenans, kültürel çalışmalar, demokratik haklar için mücadele gibi faaliyetlerine bir yenisini ekleyerek, Mart 1980'den itibaren Göçmen İşçi adı altında aylık bir gazete yayınlamağa başlamıştır.

Örgüt haberlerine olduğu kadar Belçika'daki ve Türkiye'deki sosyal ve siyasal gelişmelere de geniş yer veren, ayrıca Türkiyeli işçilere haklarını elde etmek için mücadele yollarını gösteren gazetenin yıllık abonesi 150 Belçika Frangı'dır. Abone olmak isteyenler veya toplu olarak getirtmek isteyenler, örgütün şu adresine başvurabilirler:

TİKM - 22, rue d'Anderlecht - 1000 Bruxelles.

(CY-DG-15/3)

DÜSSELDORF İŞÇİ DERNEĞİ KONGRESİ YAPILDI

DÜSSELDORF (İTA) - Bir yıldır çeşitli alanlarda başarılı bir çalışma sürdüren ve en son olarak 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü kitlesel bir törenle kutlayan Düsseldorf İşçi Derneği'nin yıllık kongresi de, 16 Mart 1980 pazar günü yapılmıştır.

Büyük bir üye kitlesinin katıldığı ve örgütün sorunlarının tam bir demokratik ortam içinde tartışıldığı kongreye, çeşitli örgütlerden ve kişilerden başarı ve dayanışma mesajları da gelmiştir.

Önümüzdeki dönemde daha etkin bir çalışma yürütülmesinin kararlaştırıldığı kongrede örgüt organları şöyle kurulmuştur:

Yönetim kurulu: Süleyman Sami Bostancı (Başkan), Ramazan Aktolga (Sekreter), Selim Sarı (Sayman), Alparslan Telli, Rüştü Doğan, Muharrem Işık, Ahmet Durmaz, Yusuf İlkutlu (yedek), Mehmet Demir (Yedek).

Onur Kurulu: Yaşar Tekocak, Temel Arslangiray, Nazım Gümüşoluk, Aydın Ay (yedek), Nurettin Aydın (yedek).

(AT-DG- 17/3)

+++++

Info-Türk'ün Yeni Kitabı

Sosyalist sistemin barış çağrılarına emperyalizmin cevabı

SOGUK SAVAŞ KİŞKİRTMASI

(64 sayfa, 45 FB)

İsteme adresi:

INFO-TÜRK - 13/2, Square Wiser - 1040 Bruxelles - Belçika

NOT: INFO-TÜRK'ün diğer yayınlarını da aynı adrese baş vurarak isteyebilirsiniz.